

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Synopsis Magnalium Divi Josephi

Ignatius <a Sancto Francisco>

Leodii, 1684

Cap. 15. Amplius veritas hujus singularis Paternitatis examinatur & illustratur per illius ad alias Paternitates stricti juris comparisonem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38500

Non appellatio, inquit, natura tribuit: nam & nos crebro Patres nuncupamus, non quidem genitores, verum senio conspicuos: Porro ipsi Joseph natura appellationem indidit, honoremque, tempus tribuit, hocque paulo post nostro sic illustrat exemplo. Possunt autem etiam contra ostendere Patrem qui non genuerit: Palmarum mares qui dicuntur, dum obumbrant feminis fructuosas illas efficiunt, cum tamen neque illis misceantur, neque ullam ipsis substantiam praebeant & ficulnearum quoque nonnullae fructum non ferunt, nisi ramis maribus obumbrentur. Quomodo igitur ista quamvis non generent Patres appellantur, ita & Joseph Pater est dictus, licet maritus Virginis non esset: scilicet ut interpretatur Vossius supradictus quoad maritalem thalamum: patetque ex verbis & scopo ac intento Sancti Ephrem.

CAPUT XV.

Amplius veritas huius singularis Paternitatis examinatur & illustratur per illius ad alias Paternitates stricti juris comparisonem.

I. **M**ISSIS paternitatibus per adoptionem & educationem, quatuor alias invenio in Scriptura Paternitates, quas stricti juris appello. Prima est Paternitas naturalis & non carnalis: Secunda, naturalis & non carnalis: Tertia, carnalis & naturalis simul: Quarta, nec carnalis nec naturalis, sed legalis ex lege Deuteronomii cap. 25. Singularum exempla accipe. Pater Aeternus in Divinis est pater naturalis Verbi Incarnati: quia Verbum naturaliter ex paterni fecunditate intellectus procedit: non est carnalis, quia ibi nihil carnis. Divus Joachim est contra Pater Beatissimae Virginis, est Pater eiusdem Verbi Incarnati carnalis mediate, quia ex eius carne propagatus est: non tamen naturalis, quia non via naturali & ordinaria ex Virgine Joachimi filia processit, sed supernaturali & divina. Tertio, Adam respectu Abel, Abraham

respectu Isaac, Isaac respectu Jacob, David respectu Salomonis, &c. Sunt tertio modo patres eorum, id est carnales & naturales simul: Carnales, quia ex eorum carne decisi: naturales quia ex actione naturali progeniti. Quarto modo, Heli fuit Pater Divi Josephi, id est legalis ex Deuteronomii lege c. 25. ut ostendimus supra Parte 1. Tract. 2.

Prima Paternitas ut pote Divina, infinita est, incomprehensibilis & extra omnem ordinem, sicut Deus, consequenter & extra omnem comparationem. Quare haec omnia ad alias tres progrediamur ut ex collatione Paternitatis Divi Josephi cum his, illius magnitudinem colligere possimus: illud tamen ante observatum velim, quod ut prima paternitas singularis est, & sine exemplo, sic & Paternitas Divi Josephi: multi enim patres carnales & non naturales, tales omnes Christi Progenitores à Divo Matthæo usque ad Abraham, & à Divo Lucâ ab Abraham usque ad Adam recensiti: multi & sine numero carnales & naturales simul: multi legales: Solus Pater Aeternus Pater naturalis & non carnalis, solus item Divus Josephus Pater in suo genere.

SECTIO PRIMA.

Comparatur cum Paternitate Legalis.

Legalis Paternitatis, quam supra descripsimus, veritas patet primo ex efficacia voluntatis Divinae, quae quodcumque vult, est: cum ergo tales voluerit esse patres lege à se lata, verè sunt patres, quidquid nobis contrarium videri possit, hicque intellectus captivandus, & supercilia deijcienda. Pater secundò, ex ipsis verbis legis Deuteronomii cap. 25. vers. 5. ubi sic habetur. *Quando habitaverint fratres simul, & unus ex eis absque liberis mortuus fuerit, uxor defuncti non nubet alteri, sed accipiet eam frater ejus, & suscitabit semen fratris sui, & primogenitum ex ea filium nomine illius appellabis, ut non deleatur nomen ejus ex Israel.* Ubi notandum quod dum defuncto taliter à fratre

fratre ejus superſtite filius gignitur, non tantum dicitur filius defuncto ſuſcitari, ſed etiam ſemen ipſius, quo quid fortius ad exprimendam hujus Paternitatis veritatem proferri potuit, non video.

IV. Tanta portò fuit iſta paternitas, ut licet naturalis abſolutè loquendo hæc potior eſſet. Pater enim qui genuit ex ſe & pro ſe filium eſt ſtrictius & perfectius pater, quàm ſi ille qui non genuit, ſed ab alio pro ſe ex Dei lege genitum accipit, qualis eſt pater legalis: illa tamen naturalis in particulari ex quâ oriebatur in comparatione hujus ferè nulla cenſebatur: undè filius ita genitus non reputabatur illius qui eum genuerat, ſed omninò fiebat illius pro quo fuerat genitus. Undè de Divo noſtro Joſepho, qui fuit hoc modo filius Heli pro eo quod Mathæus dixit, *Jacob autem genuit Joſeph virum Mariæ, Lucas dicit, Joſeph qui fuit Heli.*

V. Tanta erat, ut ſi talis Pater legalis poſtea fortè vitæ reſtitutus fuiſſet huic filio ſuo legali obſtrictus fuiſſet, ac ſi ipſemet eum genuiſſet, non verò Pater naturalis, & viciffim filius patri iſti ac ſi ab eo genitus fuiſſet, non verò Patri naturali; hicque filius, dato quod ille iſte pater legalis redivivus alias proles procreaſſet, inter illas ipſe Principatum omninò tanquam primogenitus obtinuiffet, & ita de reliquis. Ex quibus patet ad oculum quàm ſtricta fuerit hæc Paternitas.

VI. Paternitas tamen Divi Joſephi ad Chriſtum omninò ſtrictior eſt & perfectior, ſtrictius inter ipſum & Chriſtum vinculum, ſtrictiores ex hoc vinculo utrimque obligationes, jura, effectus: ita Divus Juſtinus Philoſophus & Martyr quaerit. 66. ad orthodox. ubi ſe fatetur: *Si quod natum eſt ex Heli filius eſt Heli ſecundum legem Dei, multò magis ex uxore Joſephi, Deo ita volente filius eſt Joſephi citra conjugalem congreſſum.*

VII. Ratio hujus rei eſt manifeſta, Nam primò efficacia divinæ voluntatis quæ dum ab æterno voluit eſſe Patrem, non eſt minor, imò potior, certo certius quàm in Paternitate iſtâ legali. Secundò, Filius Legalis erat fructus conjugii alieni, Chriſtus verò erat fructus Conjugii proprii Divi Joſephi.

Tertiò, quia filius legalis cum patre legali habebat alium patrem, ſcilicet naturalem, ſeu eum qui ſe genuerat, adeoque inter illos duos patres aliquomodo dividebatur affectus, etſi pars potior deberetur patri legali, ut jam jam diximus, non item hic. Chriſtus enim ut homo, nullum alium habuit Patrem quàm Divum Joſephum. Quartò, major eſt, ſtrictior & intimior inter Deum & hominem unio, quando unus pro altero agit ſeu generat quàm ſi inter hominem & hominem. Denique, quia hæc Divi Joſephi Paternitas habuit omnes ſuas ſequelas, non ſic legalis: amorem ſcilicet, curam, ſollicitudinem, vigilantiam, & labores, ex quibus non parum creſcit & augetur amor & obligatio filii erga patrem. Ex quibus omnibus reſultat vinculum hujus Paternitatis Divi Joſephi, undique ſtrictius eſſe vinculo legalis Paternitatis.

SECTIO II.

Comparatur cum Paternitate carnali mediata proximiori, Parentum ſcilicet Beate Virginis.

VIII. Dico contra P. Joannem Baptiſtam de Poza è Societate Jeſu in Eluſidario Deiparæ lib. 2. tract. 10. cap. 6. Divi Joſephi Paternitatem ad Chriſtum ſtrictiorem fuiſſe quàm Paternitatem carnali mediata, id eſt fuiſſe ſtrictius vinculum Chriſti ad Joſephum, & Joſephi ad Chriſtum, ſtrictiores utriusque ad invicem obligationes ratione iſtius Paternitatis & Filiationis quàm inter eundem Chriſtum & ſuos Progenitores carnales, etiam Avum & Aviam, Divum Joachimum & Sanctam Agnam Virginis Parentis Parentes. Probatur efficaciffimè ex dictis præcedenti Sectione: quia Paternitas legalis ſtrictius ligabat filium ad patrem legalem & reciproce, quàm paternitas naturalis ex qua oriebatur, ergo & ſtrictius ligabat eundem filium ad eundem patrem legalem & reciproce, quàm quævis filium carnalem ad ſuum Avum & Aviam: Atqui

Atqui hæc Divi Iosephi paternitas longè superat istam legalem, ut dictum est, ergo & hanc paternitatem carnalem mediata Avorum, Divorum dico Joachimi & Annæ.

IX. Probatur secundò, Generatio Christi in Sanctissimâ Virgine Uxore Divi Iosephi ipsi indivisibiliter conjunctâ, & cum ipso jure Conjugii unâ, à Spiritu Sancto supplente in eâ vices ejusdem Divi Iosephi, modo à nobis dicto, pertinuit magis ad Divum Iosephum quàm ad Avos, Annam & Joachimum, & ob hanc magis illi tenebatur Ioseph, magis ei obligabatur & subiciebatur Christus, quàm Avo & Avia quilibet nepos ut constat, ergo strictior fuit Paternitas Divi Iosephi, illorum Paternitate.

X. Objicies cum Pozâ citato, Divus Iosephus solo nomine & ministerio Patris gaudebat, quod multis erat commune, uti Ægypti Pro-Regi Iosepho respectu Pharaonis, Genes. cap. 45. Hiram respectu Regis Tyrriorum & Salomonis 2. Paralip. c. 2. v. 23. & cap. 4. vers. 16. Ulpiano Jurisperito respectu Imperatoris. At Joachimus & Anna verè integræ causæ Mariæ, ac proinde Jesu, graviore munereungebantur. Respondeo primò, D. Iosephum non solum nomine, sed verè & reapse fuisse Christi Patrem juxta supra dicta: indigna est ergo ne dicam injuriosâ Patris Pozæ comparatio paternitatis Divi Iosephi, cum Paternitate Ulpiani Jurisconsulti respectu Imperatoris, Iosephi Ægypti Pro-Regis respectu Pharaonis, &c. Respondeo secundò, Avum & Aviam non posse dici propriè causas Christi, quia certum est non fuisse causas causæ reduplicativè, sed specificativè tantùm: quia licet fuerint causæ Virginis, hanc tamen non applicuerunt aut moverunt ad causandum Christum, ut possint dici causæ causæ Christi reduplicativè, & ideò impropiè tantùm dicuntur causæ Christi Domini: quis autem non videat illa quæ à nobis hætenùs in Divi Iosephi paternitate observata, & tam multis repetita, longè prævalere huic divorum Joachimi & Annæ Christi Avorum mediata & impropiæ causalitati: Respondeo tertio, Paternitas

legalis tanta erat, ut strictius ligaret Patrem ad filium & reciprocè quam illa naturalis immediata ex quâ oriebatur, quid mirum ergo si paternitatem Divi Iosephi, quæ legalem longè superabat, huic mediata avorum paternitati præferendam esse dicamus?

Objicies secundò, cum eodem P. Pozâ, dignitas D. Iosephi ab electione est & non à naturâ, parentum verò Deiparæ dignitas à naturâ, gratiâ & divinâ pendet electione: altior autem est naturæ simul & gratiæ nexus, quàm gratiæ solius; ergo, &c. Respondeo primò ad minorem, si gratiâ & electio illius in quo non est naturæ nexus multùm superet gratiam & electionem illius in quo est uterque nexus, ut in nostro casu, falsa est minor: Et certè quis dicet omnes Christi consanguineos qui fuerunt Sancti, in quibus proinde fuit simul naturæ & gratiæ nexus: naturæ, ratione consanguinitatis: gratiæ & electionis, ratione sanctitatis: quis, inquam, dicat hos omnes præstitisse omnibus aliis Sanctis in quibus non fuit nisi gratiæ nexus? Quis dicet Zachariam, Elizabetham, Zebedæum, Simeonem, Cleopham, & alios ac alias, qui vel quæ fuerunt Christi consanguinei aut consanguineæ, & Sancti aut Sanctæ, palmas præcipuisse Sanctis Petro, Paulo, Andrea, & aliis Apostolis qui non fuerunt Christi consanguinei? Nullus: at quis indubium revocare possit gratiam Divi Iosephi quâ in se & directè electus est ad esse Patris Iesu, modo à nobis explicato; & quâ in tempore hæc electio executioni demandata est, scilicet per suppletionem actionis ejus à Spiritu sancto in uxore suâ, & ex intentione supplendi vices ejus & faciendi ipsum Patrem Iesu, præstantiorem esse gratiâ & electione, quâ Joachim & Anna electi sunt indirectè & in alio ut essent Avi Christi? Respondeo secundò, esto in Divo Iosepho non fuerit nexus naturæ formaliter, quia non genuit Christum, fuit tamen reductivè, quia scilicet nexus illius ad Christum, tanquam ad filium, reducitur ad naturæ nexum, quandoquidem iste filius in suâ uxore jure matrimonii secum unâ per actionem Spiritus Sancti suæ suppletivam

pletivam genitus est, dicente Divo Paschasio lib. 2. in Matth. ad illa verba Noli timere accipere Mariam Conjugem tuam. *Ad Ioseph juxta carnem pertinet ortus Christi.* Et ipse D. Lucas eum non tantum Christi dicat Patrem, sed etiam Parentem. *Cum inducerent puerum IESVM parentes ejus in templum.* Hocque voluit, atque isto modo explicandus est Divus Ephr. à nobis hic supra Capite præcedenti num. 5. citatus, ubi hæc habet. *Nos crebrò Patres nuncupamus non quidem Genitores, verum senio conspicuos. Porro ipse Ioseph natura appellationem indidit.* Nota istud natura: certò non natura formaliter, sed reductivè. Præstat ergò undequeque Iosephi Paternitas Paternitati Avorum.

XII. Objicies tertio ex eodem Pozà, magis est domesticus Christi Joachim & Anna quam Iosephus, ergo Christo major illorum cura quam hujus, consequenter amor & beneficia, ait enim Apostolus 1. ad Timotheum cap. 5. *Si quis suorum maximè domesticorum curam non habet, fidem negavit, & est infidelis deterior.* Respondeo negando antecedens, nam Divus Iosephus cum Beatà Virgine uxore suà & Christo Domino, unam componebat familiam in in terris, & scriptum est. *Relinquet homo Patrem suum & Matrem suam & adheret uxori suæ.* Et reciprocè, ut scilicet illis relicta individua inter se societatem ineamt: quod si per magis domesticum intelligi velit Poza majorem sanguinis nexum, repetitio est præcedentis objectionis.

XIII. Objicies quarto ex Divo Augustino lib. de decem Chordis. *Ad Parentes suos homo aperit oculos suos, & hæc vita ab eorum amicitia sumit exordium.* Id est inquit P. Poza, nulla est antiquior amicitia quam parentum, ac proinde nulla prius compensanda. Necdum ulli hominum placebamus quando majori charitate à parentibus diligebamur. Ergo cum obligatio Mariæ in Iosephum recentior esset, & cum hic per sanctum Connubium beneficium acciperet, non daret, præponenda est dignitas Joachim & Annæ, ut pote quorum amicitia ad Mariam fuit antiquior. Respondeo, P. Poza sui imme-

mor transit ad aliam questionem: nam questio est quænam sit strictior obligatio Christi ad Iosephum tanquam Patrem, an ad Divum Joachimum & Sanctam Annam tanquam Avos? In hæc autem objectionem aliud agit: resolvit enim strictiorem fuisse Divæ Virginis obligationem ad Divum Joachimum & Sanctam Annam tanquam ad Parentes, quam ad Divum Iosephum tanquam sponsum. Respondeo secundo, loquitur Divus Augustinus de parentibus immediatis, qui soli sunt propriè parentes: Cum ergò Divus Iosephus locum teneat immediati Parentis ex Dei voluntate & electione directà, & c. ita ut etiam à Divo Lucà Parens dicatur; ad illum ut Patrem prius Christus aperuerit oculos, ipsius vita ab hujus & Virginis amicitia & curâ dependit primariò, ideo sequitur ex mente Divi Augustini citati, id quod intendimus, scilicet nullam Christo antiquiorem amicitiam, quam Parentum suorum Mariæ & Iosephi.

XIV. Objicies ultimò ex Divo Thomà 2. 2. quæst. 26. art. 8. in corp. **XIV.** Conjunctio naturalis originis major est quavis aliâ conjunctione, quia conjunctio naturalis est immobilis, & secundum id quod pertinet ad substantiam, aliæ autem sunt supervenientes, & removeri possunt. Sed conjunctio Sanctorum Joachimi & Annæ ad Christum est originis naturalis, non verò Divi Iosephi; ergo illa hæc major & præstantior: unde sequitur quod cum ibidem doceat Angelicus Doctor eos à nobis magis diligendos, qui nobis magis conjuncti sunt, Sanctos Joachim & Annam ut magis conjunctos Christo, quam sit Divus Iosephus, ab eo etiam magis dilectos fuisse. Respondeo Angelicum Doctorem solum facere comparisonem inter conjunctiones ordinarias & communes inter homines, inter quas conjunctio quæ est naturalis originis, ut Patris, Matris, Fratris, Sororis, & c. præferenda est, quia est immobilis, & secundum id quod pertinet ad substantiam: cum aliæ, qualis est Amici, Benefactoris, Vicini, Concivis, Commilitonis, & c. superveniant & removeri possint. Quare nego absolutè quamlibet conjunctionem naturalem v. c. Avæ, Fratris,

Fractis, Sororis, Cognati, esse majorem quavis alia quae non fundatur in tali origine: Nam ex dictis constat Paternitatem legalem Deuteronomii fuisse his praestantior, cum & ipsa naturalis paternitas immediata, ex qua oriebatur, ei cederet: Cum ergo Divi Josephi Paternitas longe strictior sit, paternitate illa legali, consequenter strictior fuit conjunctione Avi ad Nepotem, &c. Et hujus rei ratio est, quia licet conjunctio paternitatis legalis, aut Paternitatis Divi Josephi non sint formaliter naturalis originis primae classis, ad illam tamen reducuntur, sunt immobiles, maxime vero Divi Josephi Paternitas: quare de hac sicut de illa servata proportione argumentandum & judicandum.

SECTIO III.

Comparatur cum Paternitate naturali & carnali immediata.

XV. **S**ANCTUS Pater Augustinus omnium Ecclesiae Doctorum Apex, in omnibus quae versat eximius, in prosequendis Divi nostri Josephi Magnalibus nulli secundus, imò inter omnes certissime praecipuus; sed in explicanda hac ejus ad Christum singulari Paternitate, tanquam omnium Praerogativarum & Gratiarum ejus perenni fonte, singularis & omnino admirandus, ita hanc ejus paternitatem elevat, ut non tantum eum verè ac verissime Patrem JESU asserat, sed quod me & alios etiam Doctissimos tenet attonitos, firmiter & perfectius velit Patrem, quam sint patres naturales ordinarii, patres filiorum quos ex se genuerunt: Quod quidem assertum quia à tanto Doctore (quem cum tota Ecclesia & Schola praeter omnibus suspicio & suspicio) profectum & nullatenus retractatum, imò saepius repetitum video, ultro & animatus amplector, eò vel maxime, quod cum illud veritate niti videam, tam eximie faciat ad Sanctissimi hujus Domini & Salvatoris mei JESU in terris Patris magnitudinem & lau-

dem (quarum ego ingenter avidus sum) ut ad illud nihil addi possit ultra, & nihil sint ea quae haecenus dixerunt istius Sancti Encomiastes, si cum hoc quae de eo hic Augustissimus Doctor protulit elogio comparentur.

Sed quia res haec nonnullis dura videtur & valde difficilis; ideò non obiter & cursim transcunda, sed cum otio & mature examinanda: quare illam ad duo Capita sequentia rejicimus, in quorum priore sensum Divi Augustini de hac Paternitate singulari & admirabili detegemus; in sequenti pro hoc ejus sensu dimicabimus.

CAPUT XVII.

Sensus Divi Augustini de hac Divi Josephi singulari Paternitate.

PLURIBUS in locis suorum Operum Divus Augustinus totus est in commendatione Divi Josephi, ut proinde nullatenus dubitare possim cum ipsi inter omnes Ecclesiae Patres fuisse devotissimum: quis enim credat in eo tantam lucem fuisse sterilem: tantam Sanctitatis & Potestatis Divi Josephi cognitionem fuisse sine affectu & devotione? Sed nullibi tam praclare, tam eximie ille Sanctus Doctor de eo disseruit ut tomo 10. de divers. serm. 63. de Consonant. Evangelist. Matthaei & Lucae in viginti quatuor capita distincto, ubi mirifice materiam de ejus ad Christum Paternitate prosequitur: & tantis ejus veritatem adstruit ut cuique hujus Sanctissimi Patris JESU devoto assatum sufficere possit.

Tria itaque quoad hoc exequitur ibi Augustissimus Doctor. Primo quidem eum verè fuisse Christi Patrem asserit, nonobstante quod cum Beata Virgine Deipara non concubuerit, nec per consequens ad generationem Christi ullo modo effectivè concurrenit. Secundo, docet non tantum fuisse verè illius Patrem, sed etiam non minus verè quam sint patres illi qui hodie ex concubitu generant. Tertiò, tandem gradatim